

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 24. mart 2014. god.
Br.ref.:RK579/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI90/13

Podnosilac

Lumni Limaj

**Ocena ustavnosti rešenja MD/PLK. br. 457/12, Veća za uslovni otpust u
Ministarstvu pravde, od 28. decembra 2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Lumni Limaj iz Prizrena (u daljem tekstu: podnosilac), koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u zatvoru Dubrava.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je rešenje MD/PLK. br. 457/12, Veća za uslovni otpust Ministarstva pravde od 28. decembra 2012. god., koje je podnosilac zahteva primio 29. januara 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti rešenja MD/PLK. br. 457/12, Veća za uslovni otpust Ministarstva pravde od 28. decembra 2012. god., koje se odnosi na krivični postupak u kome je podnosilac zahteva oglašen krivim za krivično delo teška krađa i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od deset godina.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. stav 2. Poslovnika o radu (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 5. maja 2013. god., podnosilac zahteva je podneo dopis Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 24. maja 2013. god., Sud je tražio od podnosioca zahteva da popuni zvanični obrazac Suda za registraciju zahteva.
7. Dana 24. juna 2013. god., podnosilac zahteva je podneo Sudu zvanični obrazac Suda za registraciju zahteva.
8. Dana 28. juna 2013. god., odlukom predsednika br. GJR. KI90/13 sudija Kadri Kryeziu je imenovan za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom predsednika br. KSH. KI90/13 imenovano je veće za razmatranje, u sledećem sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
9. Dana 3. jula 2013. god., Ustavni sud je tražio od podnosioca zahteva da ponovo popuni zvanični obrazac Suda za registraciju zahteva i da isti potpiše, obzirom da obrazac od 24. juna 2013. god., nije potpisan, kao i da precizira koju odluku osporava.
10. Dana 20. januara 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 21. marta 2007. god., Vrhovni sud Kosova, odlučujući o žalbi branioca podnosioca zahteva i branilaca drugih optuženih protiv presude Vrhovnog suda Ap. br. 186/2006 od 14. septembra 2006. god., doneo je presudu API. br. 9/2006, kojom je odbacio žalbe kao neosnovane, potvrdio je osuđujući deo

presude Vrhovnog suda Ap. br. 186/2006 od 14. septembra 2006. god., dok je za druge delove presude, žalbu podnosioca odbacio kao nedozvoljenu.

12. Vrhovni sud u svom obrazloženju, dalje naglašava:

“Ocenjujući osporenu presudu u pogledu bitnih povreda odredba krivičnog postupka, shodno odredbi člana 415 PZKPK, Vrhovni sud ocenjuje da ova presuda ne sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, niti povredu krivičnog zakona, na koje Sud pazi po službenoj dužnosti, a koje bi dovele do poništenja presude”.

13. Dana 20. decembra 2010. god., Vrhovni sud Kosova, postupajući po zahtevu podnosioca za vanredno ublažavanje kazne, doneo je rešenje Pzd. br. 128/2010, odbijajući kao neosnovan zahtev podnosioca. Vrhovni sud je dalje u rešenju naglasio:

“Gore navedene olakšavajuće okolnosti naglašene u zahtevu za vanredno ublažavanje kazne, nisu takve prirode da bi shodno odredbi člana 448. PZKPK predstavljale osnovu za vanredno ublažavanje kazne, a naročito uzimajući u obzir okolnosti i način izvršenja krivičnih dela...”.

14. Dana 28. decembra 2012. god., Ministarstvo pravde, odnosno Veće za uslovni otpust, postupajući na osnovu zahteva za uslovni otpust, donelo je rešenje MD/PLK. br 457/12, kojim je odbio zahtev za uslovni otpust sa obrazloženjem:

“Nije postignuta resocijalizacija, uzimajući kao osnovu zaključno mišljenje Korektivnog centra o stepenu resocijalizacije. Stoga, Veće ocenjuje da nije postignuta svrha kazne, shodno članu 34. KZK, tako da se njegov zahtev odbija, sa mogućnošću ponovnog razmatranja za godinu dana”.

Navodi podnosioca

15. Podnosilac zahteva nije naveo nijednu navodnu povredu ustavne odredbe posebno.

Prihvatljivost zahteva

16. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Ustavni sud treba prvo da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

17. U tom smislu, član 113, stav 7. Ustava propisuje:

„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

18. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona koji propisuje:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

19. U vezi sa zahtevom, podnosilac zahteva nije precizirao koju odluku osporava i koja prava i slobode garantovane Ustavom tvrdi da su mu povređena, kao što je propisano članom 113.7. Ustava i članom 48. Zakona. S obzirom da teret dokazivanja ustavnih povreda pada na podnosioca zahteva, Sud će razmotriti samo dokumentaciju priloženu zahtevu. U ovom slučaju, podnosilac nije uspeo da podnese dokaze na osnovu kojih bi Sud došao do zaključka o mogućoj povredi neke ustavne odredbe.
20. Štaviše, Ustavni sud ne može da preuzme ulogu redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
21. Podnosilac zahteva, takođe, nije podneo nijedan *prima facie* dokaz koji bi ukazao na povredu njegovih ustavnih prava (Vidi, *mutatis mutandis*, Vanek protiv Republike Slovačke, odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).
22. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36. (2) (a,d) Poslovnika o radu koje propisuje: “Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi: a) da zahtev nije *prima facie* opravdan, i d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju”.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20 Zakona i pravilom 36 (2) a) i (d) Poslovnika, 20. januara 2014. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Predsednik Ustavnog suda

Kadri Kryeziu

Prof. dr Enver Hasani

